

[Finansministeren.]

indkomståret 1968, bliver henført til indkomstbeskatning for det følgende indkomstår, 1969.

Ved det forslag til ændring af ligningsloven, der blev fremsat den 13. oktober, blev der bl. a. stillet forslag om et reguleringsfradrag for skatteåret 1968-69 til de skatteydere, der havde haft særlig store skattebetalinger i indkomståret 1967. Som nævnt vil kildeskattens indførelse pr. 1. januar 1969 betyde, at kun den første halvdel af statsskatten for skatteåret 1968-69 kommer til opkrævning, og for så vidt får reguleringsfradraget kun halv virkning. Efter nærværende forslag om kildeskattelovens ikrafttræden skal der kompenseres for den formindskede virkning af reguleringsfradraget, ved at skatteyderen får fradrag i indkomsten for 1969 med et beløb svarende til halvdelen af det reguleringsfradrag, der er opnået for skatteåret 1968-69. I selve det skattefri år, 1968, vil der også blive betalt skatter, som er pålignet efter skalaer, der forudsætter fradragsret. Det vil normalt være den sidste del af skatterne for skatteåret 1967-68. Der kan også være trang til reguleringsfradrag for disse skatter, og det er der taget hensyn til i forslaget ved en regel om, at der for indkomståret 1968 indrømmes reguleringsfradrag efter tilsvarende regler som for skatteåret 1968-69. Fradraget kan ikke gives for indkomståret 1968, da indkomsten i dette år ikke vil blive undergivet beskatning. Derfor foreslås fradraget overført til det følgende år, indkomståret 1969.

Kildeskatteordningen vil gøre det nødvendigt at foretage en del ændringer i andre skattelove, men fremsættelsen af disse mere teknisk betonedede forslag bør vente noget, så der kan tages hensyn til udfaldet af folketingets behandling af nogle ændringsforslag til de samme skattelove, f. eks. ligningsloven. Der vil også komme ændringsforslag til selve kildeskatteloven.

Jeg vil gerne nævne, at der siden kildeskattelovens vedtagelse er arbejdet videre med den nærmere tilretteæggelse af dens administration. Herunder er der ført forhandlinger med de kommunale organisationer bl. a. om, hvorledes opgaverne skal

fordeles mellem de statslige og de kommunale myndigheder. For nogle måneder siden blev der opnået enighed med de kommunale organisationer om de væsentlige spørgsmål i denne forbindelse. Der er desuden indledt et samarbejde med kommunale skatteeksperter om kildeskatteordningens nærmere udformning.

Overgangen til den ændrede betalingsordning vil medføre visse likviditetsproblemer for kommunerne. Finansministeriet undersøger for tiden, hvilke foranstaltninger der er bedst egnede til imødegåelse heraf. Også disse spørgsmål vil blive drøftet med kommunerne.

Om nærmere enkeltheder i forslaget skal jeg henvise til selve lovforslaget og de dertil knyttede bemærkninger. Til forslaget knytter sig et forslag om ikrafttræden af loven om kommunal indkomstskat. Dette forslag bliver fremsat af indenrigsministeren.

Jeg tillader mig at anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Indenrigsministeren (Hans Hækkerup): Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ikrafttræden af lov om kommunal indkomstskat.

Løven af 31. marts 1967 om kommunal indkomstskat, der fastsætter de særlige kommunale skatteregler under en kildeskatteordning, indeholder en bestemmelse om, at tidspunktet for lovens ikrafttræden vil blive fastsat ved senere lov.

Finansministeren har nu fremsat forslag om, at kildeskatteordningen skal træde i kraft den 1. januar 1969, og i tilslutning hertil foreslås loven om kommunal indkomstskat sat i kraft fra nævnte tidspunkt. Foruden selve ikrafttrædelsesbestemmelsen indeholder lovforslaget dels nogle mere teknisk begrundede regler, der må anses som konsekvenser af det af finansministeren fremsatte lovforslag, dels bestemmelser om, hvorledes der i forbindelse med overgangen til kildeskate skal forholdes med de kommunale skatter og kirkelige afgifter, der er pålignet for skatteåret 1968-69. Den foreslåede ordning af sidstnævnte spørgsmål går ud på, at opkrævningen af disse skatter og afgifter bortfalder i de enkelte kommuner, for så vidt angår de terminer, hvis sidste rettidige indbetalingsdag indtræder

[Indenrigsministeren.]

efter den 31. december 1968, idet man her ved skattebetalingsmæssigt set opnår en jævn overgang til det nye skattesystem og samtidig undgår at skabe unødige likviditetsproblemer for kommunerne. Den andel af den for skatteåret 1968-69 pålignede opholdskommuneskat, der herefter skal betales i kommunerne, vil således afhænge af den enkelte kommunes opkrævningsordning, d. v. s. at der i kommuner med tidlige opkrævningsterminer skal svares en større andel af kommuneskatten end i kommuner med sene opkrævningsterminer. Ser man imidlertid på den samlede skattebetaling i kalenderåret 1968, vil forholdet blive det, at ingen skatteydere i dette kalenderår kommer til at betale mere end 1 års kommune- og statsskatter, og at nogle vil komme til at betale mindre end 1 års statsskat. F. eks. skal skatteyderne i Københavns kommune i nævnte kalenderår betale 2 kvartalers stats- og kommuneskat for skatteåret 1967-68 og 2 kvartalers stats- og kommuneskat for skatteåret 1968-69, altså i alt 4 kvartalers stats- og kommuneskat, medens skatteydere i kommuner, hvor 3 kvartaler af den for skatteåret 1968-69 pålignede kommuneskat skal være betalt inden 1. januar 1969, i kalenderåret 1968 vil komme til at betale 1 kvartals stats- og kommuneskat for skatteåret 1967-68 samt 3 kvartalers kommuneskat og 2 kvartalers statsskat for skatteåret 1968-69, idet der jo efter finansministerens forslag i alle kommuner kun skal betales 2 kvartalers statsskat for skatteåret 1968-69. Den samlede skattebetaling i en sådan kommune bliver således i kalenderåret 1968 4 kvartalers kommuneskat og 3 kvartalers statsskat.

For en ordens skyld skal jeg bemærke, at foranstående forudsætter en normal skattebetaling, idet forudbetalinger m. v. naturligvis vil forrykke billedet.

Idet jeg i øvrigt tillader mig nærmere at henvise til lovforslaget og de dertil knyttede bemærkninger, skal jeg anbefale forslaget til det høje tings velvillige behandling.

Formanden: Uden for dagsordenen giver jeg ordet til den ærede ordfører for udvalget til valgs prøvelse, for at hun kan gøre indstilling til tinget om godkendelse af et valg.

Ordføreren for udvalget til valgs prøvelse (Lis Groes): I skrivelse af 1. d. m. har medlem af folketinget Niels Matthiasen anmodet om orlov fra den 6. d. m. på grund af midlertidig varetagelse af offentligt hverv. I sit møde den 2. d. m. meddelte det høje ting den ønskede orlov og vedtog at indkalde stedfortræderen.

1. stedfortræder for socialdemokratiet i Københavns amtskreds, hvor Niels Matthiasen er valgt, er ifølge den af indenrigsministeriet i medfør af valglovens § 50 udarbejdede stedfortræderliste savværksformand Kristian Josef Nielsen, der i skrivelse af 3. d. m. har meddelt, at han er villig til midlertidigt at tage sæde i folketinget i anledning af den Niels Matthiasen tilståede orlov.

Udvalget til valgs prøvelse har holdt møde, og efter at have gennemgået stedfortræderlisten og de øvrige dokumenter indstiller udvalget enstemmigt, at savværksformand Kristian Josef Nielsen godkendes som midlertidigt medlem af folketinget fra den 6. d. m. at regne.

Hermed sluttede forhandlingen.

Udvalgets indstilling om godkendelse af savværksformand Kristian Josef Nielsen som midlertidigt medlem af folketinget fra og med den 6. november 1967

vedtoges enstemmigt med 141 stemmer.

Den første sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om tilleg til lov om indenlandsk skillemønt.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 26) findes i tidenden sp. 941).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Bernhard Baunsgaard: Da jeg fortsat finder, at den sammenblanding, som nu igen sker mellem sociale foranstaltninger og festligheder i kongehuset, ikke er rimelig, vil jeg gerne meddele, at jeg og enkelte andre radikale vil stemme imod.

Hermed sluttede forhandlingen.